

גדלקה שר בלילה

גדלקה היום "בכושר" ומתחשק לו להוסיף ולשיר. נדחק הוא אפוא לגומחת הכיור ומושך תפילה של יום-טוב. תחילה בשקט ואחר כך בעוז הולך וגדל. הוא מתגבר גם על השלשלות הקשות. והנה מידלל הוא פסוק אחר פסוק, מגלגל אותם בגרונו, עד שהוא נותן להם להתעופף חופשיים על-פני חצר בית-הכנסת. הוא שוכח שלילה עכשיו, שהוא עלול להעיר את כל החצר. זמרתו משתלטת עליו.

ראשון זקף את ראשו אחד הקבצנים הישנים בפלוש של "קלויז הקברנים", והוא דוחק את שכנו-לרצפה: "גדלקה שר..."

שניהם אצים אל הדלת. אחריהם יוצאים יתר הדלפונים, שהתעוררו מן הזמרה. כולם עומדים בחצי עיגול מול הכיור ואינם מעיזים לומר מלה. יודעים הם שגדלקה עלול להפסיק לשמע הקל שברעשים. הברה נופלת בחצר: גדלקה מגיש קונצרט. אל החבורה מצטרפת זלדה הבלנית של המקווה. הסופר-סת"ם מוציא את הראש מאשנבו. מבית התה של חנה-ריבל נשפכים החוצה כל הקלפנים. אחרונה באה בריצה הינקה המבשלת מבית-המרזח של נלפקה, ועומדת, אוחת בצווארה הארוך תרנגולת מרוטה למחצה, עומדת מוקסמת מאחורי כל האחרים. רוחלה נחבאה בין העמודים והקשיבה גם היא. להתקרב לא העזה, התביישה בדמעותיה. לא דמעות צער הן, חלילה, אלא דמעות שמחה – גדלקה שר. גדלקה שלה שר...

אברהם קרפינוביץ', **סיפורי וילנה** (מיידיש – אברהם יבין. עם עובד, 1995), ע' 50-51

אברהם קרפינוביץ' נולד בשנת 1918 בוילנה ולמד בתיכון בו היתה שפת ההוראה יידיש. אביו היה מנהל התיאטרון העממי בוילנה ונספה בשואה. עם פלישת הגרמנים ב-1941 נמלט אברהם והגיע עד קזחסטן. לאחר המלחמה חזר לוילנה. באפריל 1947 עלה על אוניית המעפילים "תיאודור הרצל" שנתפסה על ידי הבריטים ונשלח למאסר בקפריסין. בשנת 1949 עלה אברהם לישראל, בה כתב ספרות ומונוגרפיות ביידיש. בשנת 1976 זכה בפרס "מנדלי מוכר ספרים" לסופרי יידיש. בשנת 1988 זכה בפרס ראש הממשלה לספרות יידיש.

אברהם קרפינוביץ' נפטר בשנת 2004.